

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

7. Idem facit Christophorus Bernardus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1658.

Carolus Cassarus Trevirensis, Electores ac Philippus Wilhelmus Neoburgi Dux.

7. Alteras superaddit Christophorus Bernardus hujus argumenti. Scire se, miscit Christianos iterum à Municipali suâ Civitate Hagam-Comitis Nicolaum Drachterum & Gualterum Clutium, acturos isthic, ut capti anno abhinc tractatus nunc constant, & Monasterium Hanseaticæ societati tandem adscribatur. At vero Ordinibus Provinciarum notum esse, quando indubis, ligatisq; sacramentis subditi à superioribus suis desicere, externisq; se fœderibus & amicitiiis incedere meditantur, quid eo passu totius Imperantium catui ipsa gentium iura, moresq; tribuant, & hodieum etiam observent. Certè Electores ac Principes Romani Imperij, speciali legum suarum nexu obligatos, conatibus tam periculosis forti, unitaq; manu contrariare. Nec enim id aliud esse, aut censeri posse, quam publicam defectionem à Superiore legitimo, ejusq; contemptum & unâ assernationem patriarum legum ac statutorum. Apud omnes ubiq; terrarum nationes usitatum esse, ut leviculis hujusmodi ac temerario huic hominum generi ne porta quidem pateat, imò nec à longè audiri mereantur.

Nath

Naturali siquidem & Christiana inprimis legi conforme: quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Nec ea propter dubitare se, quin Ordines, arctioris nunc inter Imperium & Remp. hanc amicitia memores, non solum leges ejus non interturbent, sed & sibi, vicinisq; Magnatibus ac Principibus astipulentur, ut quod vicinorum, quod amicorum est, mutuis auxiliis se juvent, inq; id unanimes intenti sint, quod ad veram legum fundamentalium observantiam & cujusque provincia salutem necessum & utile magis videatur. Nulla profecto necessitate Monasterienses adigi, ut iniquis adeo Magnates externos molestent postulatis: sed potius, ut contractui Geistana conformes ad debitam subjectionem, ac quietem se componant, suisque sanctius stent promissis. Quod si tamen prater spem, in his excedere Civitatem contingat, quo id animo accepturi sint vicini Electores ac Principes, credere se, datis ante paucos dies litteris satis illos explicasse. Et quamvis ea fuerit Monasteriensium impudentia, ut postulatis suis Nobilitatem assentiri, ejusdemque secum animi esse affirmare ausint, veritas tamen ipsa sit, non ea Nobilibus tantum, sed & universo Ordini diæcesano, &

hac quidem horâ, in publicis etiam Comitibus, summe improbari. Non posse se adduci, ut credat, unius Civitatis & populi, defectionem meditantis studia, istam apud Remp. tanti fore, ut propterea Imperij totius amicitiam, & ipsa Principum jura postponat. Rem esse Principum Germanorum omnium, quorum ratio non permittat, ut jura & auctoritatem suam sic convelli patantur. Sed & praesidiarios suos adhuc possidere Civitatem, & locum etiam continuaturos; nec eam unquam fore Electorum ac Principum indulgentiam, ut in eo turbari se sinant, aut toleraturi sint, Civitatem unam, pessimo Municipalium, subditorumque omnium exemplo, ita debita subiectioni se subtrahere, fucatisque duntaxat figmentis seducere externam Remp. qua subditos contra legitimum Principem inique tueatur. Eas hodie quae DEI laus sit, vires esse Romano Imperio, ut contra quodvis imminens periculum tueri se queat, ac jura Principum conservare. Notari demùm oportere discrimen, quo Civitates Imperij & immediata à Municipalibus ac mediatis secernantur, ut quae permittat iis publica lex, his è contra severe interdicit. Considerare se ac rogare etiam Praepotentes Ordines, causa

huic

huic non solum non se implicent, sed
 & reliquas Civitates Hanseaticas (nec
 enim earum fore commoda, alienorum
 defectionis subditorum partem se facere)
 una dehortentur; subditos verò, ne il-
 licitis pactioibus se coinquent, ad
 vitam patriis legibus convenientem,
 Principi suo obsequiosam, ac domi
 quietam, ipsamq; causam ad Imperium
 & litispendentiam rejiciant, remit-
 tantq;. Hæc signa fore aestimata Im-
 peri, amicitia, & majoris fuisse au-
 thoritatem, jurâq; Principum, quam
 iniqua proclivis in seditionem populi
 postulata. Nonæ erant Aprilis, quando
 epistola hæc Coesfeldiæ dabatur.

Eodem isthic tempore continuaban-
 tur adhuc Comitia, quibus unâ præsentibus *Benignè*
 intererant Monasteriensium Deputati. His *etiam*
 benignè insinuat Princeps, errorem hunc *dissuadet*
 ut maturè corrigant; qui missi sunt Ha- *Urbi.*
 gam, actutum revocentur; & si quid for-
 san actum sit, tempestivè retractetur. Et
 hi quidem explicatam sic Principis men-
 tem ad Senatum promptè delaturos se
 spondent. Quando verò responsi nihil
 datum fuit, & pari nihilominus fervore
 Hanseaticum interim fœdus apud Batavos
 urgebatur; *Christophorus Bernardus ex-* *Et sub*
peditâ quarto Idus Aprilis severâ jussione, *pœnâ in-*
Urbico Senatui mandat, ni pœnam bis *hibet.*